

6289

1456 - Ihlet az erkélyen

Fonott nádszék hintázik, recseg, ropog a bambusz. Toll sercen, papír zizzen. Libben a kockás takaró, kávésbögre koppan, egy korttyal könnyebb, egy sorral több, egy gonddal kevesebb. Toll sercen, papír zizzen, hinta-hinta, tarka papucsos lábak keresztezik egymást. Muskátli piroslik a párkányon, gyerekkacaj szűrődik fel tompán a térről. Toll sercen, papír zizzen, alkotás készül.

2867 - Kusza vonalak

Festőállvány ágaskodik a sarokban. Elnyűtt ecset pihen a paletta szélén. Festékes tubusok halma magasodik a kockás csempén. Magányos művész a távolba réved, telnek a percek. Leül, cigarettára gyújt, szeme továbbra is a messzeséget pásztázza. Lusta füstkarikákat ereget. Napsugár csillan a kormos felhők közt, áttörve a szürkeséget, étellel töltve meg a levegőt. A művész szája mosolyra húzódik. Az ecset vígan járja színes táncát a vásznon.

4678 - Meghitt pillanatok

Gyertyaláng lobog, gőzölgő étel illata száll. Pajkos árnyak játszanak a zöld növényeken, valahol egy tücsök muzsikál. Nyári szellő lebben. Csörrennek a kanalak, megmártóznak az aranyosan örvénylő lében. Kés, villa kerül elő, koccannak az üveg poharak, cserélődnek a tányérok. Fehér szalvéta gyűrődik a kócos fiú kezében. Vele szemben csillogó szemű lány szendén hunyorog. Sötét szempillája rebben, hasára teszi a fiú kezét. Valami lassan megmozdul odabenn. Izgatott várakozás rezeg a levegőben.

5673 - Nyári napsugár

Fények táncolnak a bambuszfüggöny résein átszűrődve. Piros bikinis lány lustán pihen. Perzselő forróság. Lent a téren sárga délibáb lengedez. Szeplős kéz jeges ital után nyúl. Az üvegen legördülő páracseppek hűvös illúziót keltenek. Kerek napszemüveg szűri a sugarakat. Szellő lebben, fények táncolnak. Barnulás. Olvadt naptej illat mindenütt. Méz-szőke haját borzolja a szél, aranyosan csillog a napfényben. Piros bikinis lány nyújtózik, álmosan fürdőzik az UV-ban.

6104 - Virágözön

Nedves virágföld illata, itt, egy újabb virághagyma. Pöttyös virágcserep, fémes ásólapát kerül elő a sarokban álló kisszekerényből. A laza kontyból kicsúszott ősztincset korosodó kéz tűri hátra. Kesztyűt húz, majd munkának lát. Tulipán, muskátli, körömvirág és árvácska. Oly szépek, oly kedvesek, törődésre születtek. Új hajtásoktól ropog a föld. Szikrázó vízcseppek hullnak alá. A többi erkély irigykedve figyel. Lány dúdolás a langyos délutánban, ültet, gondoz, szeret.

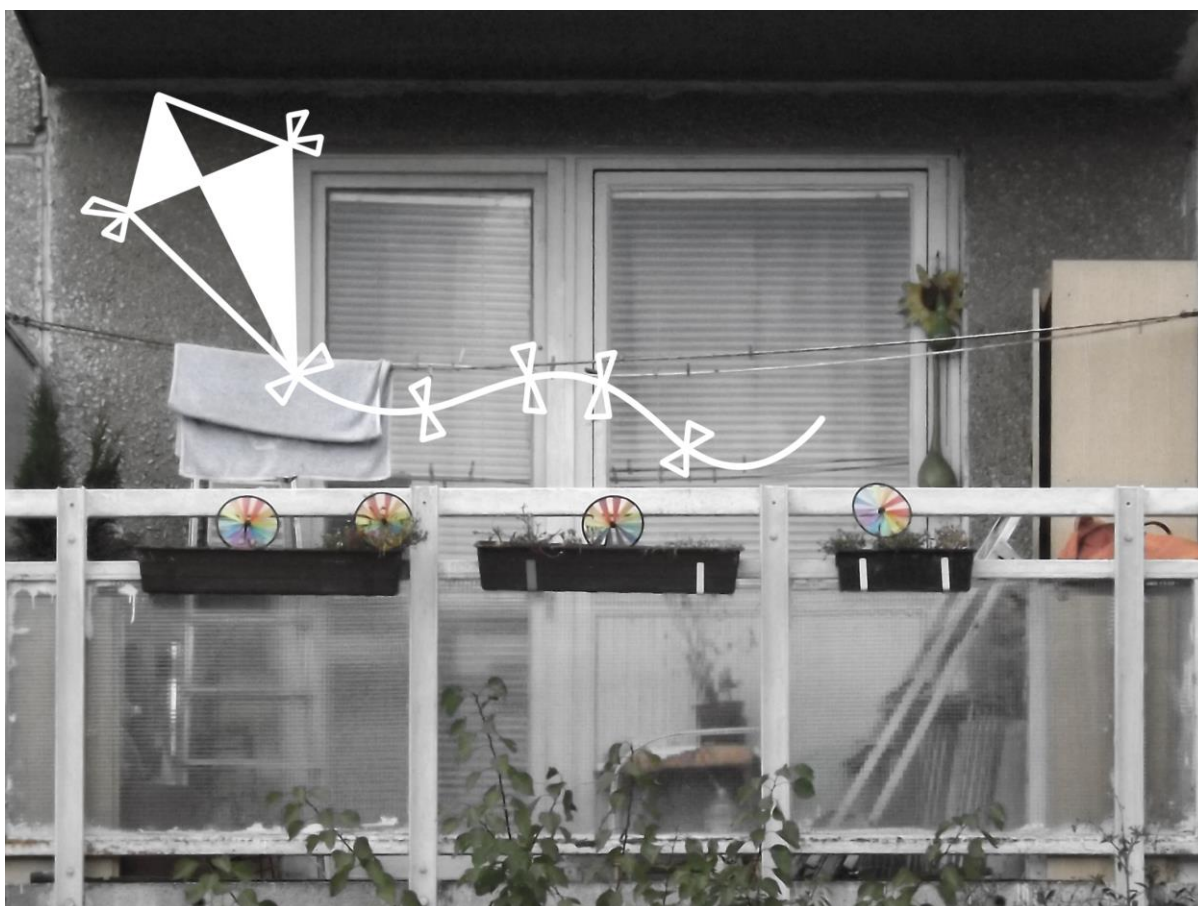
1103 – Madárlesen

Izgatott suttogás bujkál a jégvirágos ablak mögött. Fűggöny lebben. Turcsi orrok párafoltokat hagynak a hideg üvegen. Fából készült madáretető hívogatóan függeszkedik, az erkély új ékessége. Látogatók érkeznek a ködös égbolt felől. A vékony talpacskák finoman huppannak a puha hóban, kis nyomokat hagyva. Kíváncsi szemek figyelik léptüket. A két sárgabegyű cinege csivitelve válogat a gondos kezek által kikészített magvak közt. Hamvas téli csemege. Távolabb súlyosabb szárnyak suhognak, jönnek még!

2561 - Minden reggel

Csípős hajnali szürkesség borítja a tájat. Feketén gőzölgő kávé illata csiklandozza az orrcimpáit. Cigaretta papír és dohány kerül elő. Gyakorlott, gyors mozdulatokkal tölti meg ropogós dohánnyal, majd megnyalja a keserű papírt. Gyufa sercen, borostás ajak mélyet szippant a füstből. Friss lapokkal ropog a reggeli újság. Valahol választások lesznek. Kérges kezek hajtogatják. Feketén gőzölgő kávé melegíti a didergő ujjakat. Szemben napsugár gördül végig az ablakon, a koffein kezd lüktetni, indulni kell.

3345 – Barkács műhely

Kalapács koppan, cérna siklik. Jár a tű fel-alá, greslap töri a térdeket. Gyakorlott kéz vezeti kis mását, jár a tű fel-alá. Ragasztó kerül elő. Beszáradt. Sebaj, van másik. Ott a fiókban. Színes papírok zörögnek, hajladoznak, végül engednek a kezek akaratának, összesimulnak. Egy-két öltés, mindjárt kész. Feltámad a borzas szél, pörgős táncukat járják a szélforgók. Itt az idő. A színes, szalagos test felröppen a magasba, megfeszül, majd cikázva hull alá. A tűbe újra cérna kerül, siklik halkan.

4910 - Szerenád

Édes puha álom, halk zeneszó. Húrok pendülnek, gitár énekel. Nyílik a szem, tárul az ajtó, éjjeli ruha suhog, lepkeként libben. Zendülnek a húrok, harsog a torok. Apró talpak a hűvös árnyakat tapossák. Holdfény játszik a szőke fürtökkel, összeolvadnak az éjszaka illataival. Elkerekedő szemek, kitágult pupillák. Meglepett sóhaj tör elő az apró ajkak mögül. Piros muskátlik ülik végig a koncertet. Fel-alá száguld a pengető, magasba szökken a hangskála, majd hirtelen vége szakad, és katalán dallam ringatózik tovább lágyan felfelé az éjszakában. Még egy szív elköteleződött.

3455 - Ünnepnep a mai

Kék, zöld, piros, sárga szövetek kavalkádja lengedez. Átszűrődő fénysugarak, színesre festett mosolyok, boldog kacajok. Rózsaszín cukormázos torta érkezik. Színes üveggolyók halmozódnak koppanva a kisasztalon. Énekszó harsan, gyertyafüst száll. Barna kislány kipirosodott arccal fúj. Aranyló szappanbuborékok gurulnak szerteszét. Édes a boldogság. Copfos kislány beszalad, csíkos szoknyáján is cukormáz. Gyereknevetés, lábdobogás, könnyed a délután. Lány zene szól, pohár koccan, tortaszetelek fogynak. Aranyló szappanbuborékok gurulnak szerteszét. Édes a boldogság.